

Verordeningen Wet investeren in jongeren

Het intrekken van het democratische recht op inspraak is ongebruikelijk en kan moeilijk met enthousiasme worden begroet, ook al kan men begrip voor het tijdsgebrek opbrengen. Het gevaar van een precedentwerking kan bovendien niet geheel worden uitgesloten. De Cliëntenraad is dus niet gelukkig met de gevolgde procedure zonder inspraak, noch over het feit dat er in Leiden geen inhoudelijke discussie met bijvoorbeeld een hoorzitting over de invoering van de Wet WIJ en het WIJ-beleid heeft plaatsgevonden.

Aangezien het college heeft besloten om de verordeningen beleidsarm in te voeren en daarbij zo veel mogelijk aan te sluiten bij de verordeningen WWB en het bestaande WWB-beleid, kan worden volstaan met slechts enkele opmerkingen over de *Verordening Werkleeraanbod WIJ 2009*. Evaluatie of heroverwegingen van de WWB-verordeningen en het WWB-beleid t.a.v. bijvoorbeeld re-integratie en handhaving zijn immers nu niet aan de orde, hetgeen niet betekent dat de Cliëntenraad SoZA geen verbetervoorstellen heeft.

Uit de *Verordening Werkleeraanbod WIJ* moet kunnen worden afgeleid welke voorzieningen het college kan inzetten om een duurzame arbeidsparticipatie van jongeren te bereiken. In het algemeen vindt de Cliëntenraad dat jongeren door een werkleeraanbod een betere positie op de arbeidsmarkt dienen te krijgen. Het college kiest ervoor om instrumenten en voorzieningen die voor WBB'ers worden ingezet te benutten. Het noemt daarbij met name maatwerk en scholing, zodat "*de wensen van de jongere (...) nadrukkelijk betrokken worden bij dat aanbod*" en ze "*gemakkelijker aan het werk zullen komen*" en kunnen blijven. De Cliëntenraad hoopt dat deze woorden beter in de praktijk wordt omgezet dan nu voor WWB'ers het geval is. Want voor hen is er veel te weinig individueel maatwerk (dus uitgaan van de wensen en mogelijkheden van de betrokkene én van de arbeidsmarkt), veel te weinig nadruk op scholing en vrijwel geen aandacht voor het verbeteren van iemands kansen op duurzame arbeid. Wel is er te veel nadruk op de korte termijn.

Dat het college de mogelijkheid van een langer traject, met als doel een duurzame plaats op de arbeidsmarkt, in deze verordening WIJ nadrukkelijk niet uitsluit kan daarom als positief worden beschouwd. De Cliëntenraad is echter van mening dat het geen uitzondering hoeft te zijn.

Artikelgewijs

Art. 5 lid 3. De Cliëntenraad wijst erop dat hier uiterst terughoudend mee moet worden omgegaan. Wat gebeurt er met een jongere die op grond van art. 22 WIJ wordt uitgesloten van een voorziening?

Art. 6 lid 1c. De Cliëntenraad wijst erop dat de onafhankelijke arbeidsadviseur advies geeft maar niet begeleidt. De Cliëntenraad is blij dat het recht hierop in de verordening wordt vastgelegd.

Art. 6 lid 1g. Het is belangrijk dat het recht op aanwezigheid van een zelf gekozen persoon in de verordening wordt vastgelegd.

Art. 7 lid 1b. Het is niet duidelijk wat "*onredelijke eisen*" zijn. Hier dreigt het gevaar van subjectiviteit.

Art. 10. De Cliëntenraad verkiest de term analyse boven "*diagnostisch onderzoek*". De door het college gebruikte terminologie is stigmatiserend, want suggereert dat werkzoekenden een aandoening hebben die vastgesteld moet worden.

Art. 11 lid 2. Het doel van een traject zou moeten zijn duurzame uitstroom (minimaal bijv. twee of drie jaar in een reguliere baan).

Art. 12. De Cliëntenraad is al jaren een voorstander van leerwerktrajecten voor met name deze doelgroep. Een dergelijk traject moet dan wel met een landelijk erkend diploma kunnen worden afgesloten.

Art. 13. De Cliëntenraad is al jaren kritisch t.a.v. gesubsidieerde arbeidsplaatsen. Deze moeten nadrukkelijk de functie van een opstapje naar een duurzame reguliere arbeidsplaats hebben. De Cliëntenraad beschouwt leerwerktrajecten daarvoor een beter instrument, zeker voor deze doelgroep. Het is immers belangrijk dat de verrichte activiteiten zinvol, zijn, iets aan een c.v. toevoegen en de kansen op een duurzame arbeidsplaats dus verhogen. Daarom wijst de Cliëntenraad (verlonings)trajecten, waarbij slechts simpel ongeschoold werk wordt verricht, categorisch af. De Nederlandse arbeidsmarkt vraagt om geschoold personeel en daar moet het re-integratiebeleid op inspelen.

Art. 14. Bovenvermelde eisen gelden eveneens voor een stageplaats. Ook deze moet iets wezenlijks aan iemands c.v. toevoegen.

Art. 15. Het belang van goede scholing voor werkzoekenden en de Nederlandse arbeidsmarkt kan niet genoeg worden benadrukt. Deze moet zo hoog mogelijk zijn.

Art. 16. “*Sociale activering*” mag niet het karakter van werken met behoud van uitkering krijgen en moet iets wezenlijks aan iemands c.v. toevoegen.

Art. 20. De Cliëntenraad is voorstander van de inzet van een persoonsgebonden re-integratiebudget (PRB). Hierbij kan de onafhankelijke arbeidsadviseur een belangrijke rol vervullen. De Cliëntenraad wijst er echter op dat het instrument nu helaas nauwelijks wordt gebruikt en ook niet onder de aandacht wordt gebracht, maar vindt dat dit wel zou moeten, zowel bij mensen die onder de WWB als die onder de WIJ vallen. Wie een zelfgekozen traject volgt is immers doorgaans beter gemotiveerd dan bij deelname aan een door anderen opgelegd traject. Er zijn gemeenten die het PRB actief onder de aandacht (van WWB'ers) brengen en het gebruikt ervan stimuleren. De hiermee enigszins vergelijkbare Individuele Re-integratieovereenkomst (IRO) van het UWV is een groot succes.

Art. 22. De Cliëntenraad pleit voor een royaal stelsel van vergoedingen voor door betrokkenen gemaakte kosten t.b.v. hun werkleer-activiteiten.

Ten slotte wijst de Cliëntenraad op het belang van goede voorlichting aan de doelgroep, zodat rechten, plichten, mogelijkheden en voorzieningen helder en begrijpelijk worden gecommuniceerd. Daarbij hoort ook het duidelijk wijzen op de bezwaar- en beroepsprocedures.